

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 15ης Νοεμβρίου 2007*

Στην υπόθεση C-330/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Honrätten för Övre Norrland (Σουηδία) με απόφαση της 22ας Αυγούστου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 6 Σεπτεμβρίου 2005, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά

Fredrik Granberg,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Tizzano (εισηγητή), R. Schintgen, M. Pešič και E. Levits, δικαστές,

γενική εισαγγελέας: V. Trstenjak

γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 23ης Νοεμβρίου 2006,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο F. Granberg, εκπροσωπούμενος από τον L. Lindström, advokat,
- η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την K. Norman και τον A. Kruse,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον Σ. Σπυρόπουλο και τις Ν. Δαφνίου, Ζ. Χατζηπαύλου και Σ. Τρεκλή,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τον G. Albenzio, avvocato dello Stato,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Pietras,
- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τις E. Karlsson και M. M. Ιωσηφίδου,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον W. Mölls και την L. Ström van Lier,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Φεβρουαρίου 2007,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 7, παράγραφος 4, και 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΕ L 76, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/108/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 390, σ. 124, στο εξής: οδηγία), καθώς και το κύρος της δεύτερης αυτής διατάξεως.
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε κατά του F. Granberg λόγω παράνομης εισαγωγής στη Σουηδία πετρελαίου θέρμανσης, ήτοι ορυκτελαίου κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας.

I — Το νομικό πλαίσιο

Το κοινοτικό δίκαιο

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις, πέμπτη έως έβδομη, δωδέκατη και δέκατη τρίτη, της οδηγίας έχουν ως εξής:

«ότι σε κάθε παράδοση, κατοχή εν όψει παράδοσης ή διάθεση για τις ανάγκες ενός επαγγελματία που ασκεί οικονομική δραστηριότητα κατά τρόπο ανεξάρτητο ή για τις ανάγκες ενός οργανισμού δημοσίου δικαίου η οποία πραγματοποιείται σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο πραγματοποιείται η κατανάλωση, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός σ' αυτό το κράτος μέλος»

ότι τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης τα οποία αποκτώνται από ιδιώτες για δικές τους ανάγκες και μεταφέρονται από τους ίδιους πρέπει να φορολογούνται στο κράτος μέλος στο οποίο αποκτώνται·

ότι προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης δεν κατέχονται για προσωπικούς αλλά για εμπορικούς σκοπούς, τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν υπόψη ορισμένα κριτήρια·

[...]

ότι πρέπει να καθιερωθεί μια διαδικασία για την κυκλοφορία των προϊόντων αυτών που βρίσκονται υπό καθεστώς αναστολής, προκειμένου να διασφαλισθεί η είσπραξη του φόρου με τους συντελεστές που ορίζονται από τα κράτη μέλη·

ότι για το σκοπό αυτό πρέπει, κατά πρώτον, να υπάρχει δυνατότητα εύκολης εξακρίβωσης της ταυτότητας κάθε αποστολής ότι πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άμεσης γνώσης της κατάστασης στην οποία βρίσκεται σε σχέση με τη φορολογική οφειλή της οποίας αποτελεί τη βάση ότι είναι, συνεπώς, αναγκαίο να προβλεφθεί ένα συνοδευτικό έγγραφο το οποίο να ανταποκρίνεται στις ανάγκες αυτές και το οποίο μπορεί να είναι διοικητικό ή εμπορικό ότι το χρησιμοποιούμενο εμπορικό έγγραφο πρέπει να περιέχει τα απαραίτητα στοιχεία που αναφέρονται στο διοικητικό έγγραφο.»

- 4 Σύμφωνα με το άρθρο της 3, παράγραφος 1, η οδηγία εφαρμόζεται, σε κοινοτικό επίπεδο, στα ορυκτέλαια, στο οινόπνευμα και στα αλκοολούχα ποτά, καθώς και στα βιομηχανοποιημένα καπνά.

5 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«Ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά τη θέση των προϊόντων σε ανάλωση [...].

Θεωρείται ως θέση σε ανάλωση προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης:

α) κάθε έξοδος, ακόμη και αντικανονική, από καθεστώς αναστολής·

β) κάθε κατασκευή, έστω και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων εκτός καθεστώτος αναστολής·

γ) κάθε εισαγωγή, ακόμη και αντικανονική, τέτοιων προϊόντων, εφόσον δεν τίθενται υπό καθεστώς αναστολής.»

6 Το άρθρο 7 της οδηγίας ορίζει τα εξής:

«1. Σε περίπτωση κατά την οποία προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης και έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σ' ένα κράτος μέλος, βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς στο εσωτερικό άλλου κράτους μέλους, οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης εισπράττονται στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκονται τα προϊόντα αυτά

[...]

4. Τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κυκλοφορούν μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών υπό την κάλυψη συνοδευτικού εγγράφου στο οποίο αναγράφονται τα κύρια στοιχεία του εγγράφου που προβλέπει το άρθρο 18 παράγραφος 1. Ο τύπος και το περιεχόμενο του εγγράφου αυτού καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 24 της παρούσας οδηγίας.

[...]»

7 Σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας:

«Για τα προϊόντα που αποκτούν ιδιώτες για δική τους ανάγκη και τα οποία μεταφέρουν αυτοπροσώπως, η βασική αρχή που διέπει την εσωτερική αγορά ορίζει ότι οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης εισπράττονται στο κράτος μέλος όπου τα προϊόντα αυτά αποκτώνται.»

8 Το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός κατά την απόκτηση ορυκτελαίων τα οποία έχουν ήδη τεθεί σε ανάλωση σε άλλο κράτος μέλος, εάν η μεταφορά αυτών των προϊόντων γίνεται με ανορθόδοξους τρόπους από ιδιώτες ή για λογαριασμό τους. Ως ανορθόδοξες μεταφορές πρέπει να θεωρούνται οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων όταν τα

καύσιμα δεν μεταφέρονται στη δεξαμενή των οχημάτων ή σε κατάλληλο εφεδρικό δοχείο καθώς και η μεταφορά υγρών καυσίμων θέρμανσης όταν δεν γίνεται με βυτιοφόρα επαγγελματιών.»

- 9 Το άρθρο 18 της οδηγίας προβλέπει τα εξής:

«1. Ανεξαρτήτως της τυχόν χρησιμοποίησης μηχανοργανωμένων διαδικασιών, κάθε προϊόν που υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και κυκλοφορεί υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων και των προϊόντων που διακινούνται διά θαλάσσης ή αεροπορικώς απ' ευθείας από ένα κοινοτικό λιμάνι ή αεροδρόμιο σε άλλο, συνοδεύεται από έγγραφο που συντάσσει ο αποστολέας. Το έγγραφο αυτό μπορεί να είναι είτε διοικητικό είτε εμπορικό. Η μορφή και το περιεχόμενό του καθώς και η διαδικασία που θα πρέπει να εφαρμοστεί εάν η χρησιμοποίησή του είναι εξ αντικειμένου απρόσφορη, ορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 24.

2. Προκειμένου να εξακριβώνεται η ταυτότητα των εμπορευμάτων και να μπορεί να γίνεται ο έλεγχός τους, πρέπει να γίνεται καταμέτρηση των δεμάτων και περιγραφή των προϊόντων μέσω του εγγράφου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και, ενδεχομένως, σφράγιση του χώρου από τον αποστολέα, εφόσον το δεδομένο μεταφορικό μέσο αναγνωρίζεται ως κατάλληλο για σφράγιση από το κράτος μέλος αναχώρησης, ή με σφράγιση καθενός κιβωτίου από τον αποστολέα.

3. Στις περιπτώσεις που ο αποστολέας δεν είναι εγκεκριμένος αποθηκευτής ή εγγεγραμμένος επαγγελματίας και, παρά τις διατάξεις του άρθρου 17, το έγγραφο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο που να βεβαιώνει τη πληρωμή στο κράτος μέλος προορισμού ή την τήρηση όλων των διατυπώσεων που εξασφαλίζουν την είσπραξη των ειδικών φόρων κατανάλωσης σύμφωνα με τους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προορισμού.

Το προαναφερόμενο έγγραφο πρέπει να αναφέρει:

- τη διεύθυνση του αρμόδιου γραφείου των φορολογικών αρχών της χώρας προορισμού,
- την ημερομηνία και τον αριθμό του διπλοτύπου της πληρωμής ή της αποδοχής της εγγύησης πληρωμής από αυτό το γραφείο.

[...]»

Το εθνικό δίκαιο

- 10 Το άρθρο 4 του κεφαλαίου 1 του νόμου περί του ελέγχου, ως προς την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης, της μεταφοράς, μεταξύ άλλων, αλκοολούχων προϊόντων, προϊόντων καπνού και ορυκτελαίων [lag (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och mineraloljeprodukter, στο εξής: LPK] ορίζει τα εξής:

«Ως υποκείμενος στον φόρο, νοείται ο υποκείμενος στον ειδικό φόρο κατανάλωσης σύμφωνα

[...]

3. με το κεφάλαιο 4, άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, σημεία 1 έως 5 ή 7, ή άρθρο 2, του νόμου (1994:1776) περί φορολογήσεως της ενέργειας [lag (1994:1776) om skatt på energi, στο εξής: LSE].»

11 Το άρθρο 1 του κεφαλαίου 4 του LSE προβλέπει τα εξής:

«Υποχρεούται σε καταβολή του φόρου επί της ενέργειας [...]:

[...]

5. κάθε πρόσωπο [...] που εισάγει ή λαμβάνει καύσιμα στη Σουηδία, προερχόμενα από άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας:

[...]»

12 Το άρθρο 1a του κεφαλαίου 4 του LSE ορίζει τα εξής:

«Δεν οφείλεται φόρος σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 5,

[...]

3. για τα καύσιμα που εισήχθησαν στη Σουηδία για ιδιωτική χρήση στη δεξαμενή οχήματος, πλοίου ή αεροπλάνου, ή σε εφεδρικά δοχεία χωρητικότητας μέχρι 10 l.»

- 13 Σύμφωνα με το άρθρο 6 του κεφαλαίου 1 του LPK:

«Ένα προϊόν που υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης δεν μπορεί να μεταφέρεται παρά μόνον αν έχουν εκπληρωθεί οι υποχρεώσεις που αφορούν το συνοδευτικό έγγραφο, την ασφάλεια [ως εγγύηση για την καταβολή του φόρου], την απόδειξη περί της ασφαλείας και τη δήλωση που απορρέει από τους νόμους που διαλαμβάνονται στο άρθρο 2 ή από τις διατάξεις που διαλαμβάνονται στο άρθρο 5a.»

- 14 Σύμφωνα με το άρθρο 1 του κεφαλαίου 5 του LPK, όποιος εισάγει εκ προθέσεως προϊόντα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης στη Σουηδία από κράτος που ανήκει στη ζώνη την οποία αφορά η κοινοτική ρύθμιση σχετικά με τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης, κατά παράβαση του άρθρου 6 του κεφαλαίου 1 του νόμου αυτού, και, κατά τον τρόπο αυτό, δημιουργεί κίνδυνο σοβαρής περιπλοκής της διενέργειας των φορολογικών ελέγχων που αφορούν τις μεταφορές εμπορευμάτων καταδικάζεται, λόγω της παράνομης μεταφοράς προϊόντων υποκειμένων στον ειδικό φόρο κατανάλωσης, σε φυλάκιση μέχρι δύο ετών. Το πρόσωπο που τέλεσε την αξιόποινη αυτή πράξη τιμωρείται με πρόστιμο αν αυτή θεωρηθεί ελαφρά.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 15 Στις 7 Δεκεμβρίου 2003, ο F. Granberg, ερχόμενος από τη Φινλανδία και οδηγώντας ένα μικρό φορτηγό, υποβλήθηκε σε έλεγχο στο σουηδικό τελωνείο του Övertorneå. Οι τελωνειακές αρχές διαπίστωσαν ότι στο όχημα ήσαν φορτωμένα 3 000 l πετρελαίου ντίζελ που διατίθεται στη Φινλανδία ως πετρέλαιο θέρμανσης. Το πετρέλαιο αυτό μεταφερόταν σε ένα καλυμμένο χώρο φόρτωσης και περιεχόταν σε

τρία δοχεία τύπου IBC (ήτοι «ενδιάμεσα εμπορευματοκιβώτια για χύμα μεταφορά», στο εξής: δοχεία IBC). Τα εν λόγω δοχεία IBC ήσαν του είδους που χρησιμοποιείται από τους επαγγελματίες, ειδικότερα για τη μεταφορά υδραυλικού ελαίου. Το πετρέλαιο αυτό επρόκειτο να χρησιμοποιηθεί για τη θέρμανση της κατοικίας του F. Granberg και προοριζόταν συνεπώς για ιδιωτική του χρήση. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 1 του κεφαλαίου 4 του LSE, σε συνδυασμό με το άρθρο 4 του κεφαλαίου 1 του LPK, θεωρήθηκε ότι για το οικείο εμπόρευμα έπρεπε να καταβληθεί ειδικός φόρος κατανάλωσης.

- 16 Κατά του F. Granberg άσκησε δίωξη η εισαγγελική αρχή λόγω του ότι δυσχέρανε σοβαρά τη διενέργεια φορολογικών ελέγχων, στον βαθμό που δεν υπέβαλε δήλωση στις αρμόδιες φορολογικές αρχές πριν από τη μεταφορά του εν λόγω πετρελαίου, δεν είχε συστήσει ασφάλεια για να εγγυηθεί την καταβολή των οφειλομένων φόρων και δεν κατείχε ούτε το αποδεικτικό συστάσεως ασφαλείας ούτε απλοποιημένο συνοδευτικό έγγραφο. Με απόφαση της 4ης Μαΐου 2004, το *Hararanda tingsrätt* (Πλημμελειοδικείο της *Hararanda*) τον καταδίκασε σε ποινή προστίμου για παράνομη μεταφορά προϊόντων υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.
- 17 Ο F. Granberg άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του *Hovrätten för Övre Norrland* (Εφετείου της *Övre Norrland*). Ομολογεί τα πραγματικά περιστατικά που του προσάπτονται, αλλ' αμφισβητεί το ότι αυτά συνιστούν αξιόποινη πράξη. Ισχυρίζεται συγκεκριμένα ότι, επιβάλλοντας την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης για κάθε εισαγωγή πετρελαίου θέρμανσης, χωρίς να προβλέπει εξαίρεση για τις εισαγωγές που πραγματοποιούνται κατ' άλλο τρόπο και όχι κατ' «ανορθόδοξο» τρόπο μεταφοράς κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, ο σουηδός νομοθέτης δεν μετέφερε στο εσωτερικό δίκαιο —ή, τουλάχιστον, μετέφερε εσφαλμένα— τις διατάξεις της οδηγίας αυτής.
- 18 Υπό τις συνθήκες αυτές, το *Hovrätten för Övre Norrland* αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Παρέχει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της [οδηγίας] τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να εξαιρούν γενικώς το πετρέλαιο θέρμανσης από το πεδίο εφαρμογής

του άρθρου 8 της οδηγίας, έτσι ώστε [η νομοθεσία κράτους μέλους] να μπορεί να προβλέπει ότι ένας ιδιώτης ο οποίος αυτοπροσώπως και για δική του χρήση απέκτησε πετρέλαιο θέρμανσης σε ένα άλλο κράτος μέλος, όπου είχε τεθεί σε κατανάλωση, και το μετέφερε μόνος του στο κράτος μέλος προορισμού πρέπει να καταβάλει ειδικό φόρο κατανάλωσης εκεί, ανεξάρτητα από τον τρόπο μεταφοράς του πετρελαίου θέρμανσης;

- 2) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι καταφατική, είναι το άρθρο 9, παράγραφος 3, της [οδηγίας] συμβατό με τις θεμελιώδεις αρχές της Συνθήκης ΕΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων και προς την αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας αποσκοπεί στο να αποτρέψει τους ιδιώτες από τη μεταφορά ορυκτελαίων προβλέποντας μια παρέκκλιση από την αρχή ότι, όταν τα προϊόντα αποκτώνται από ιδιώτη για δική του χρήση και μεταφέρονται από τον ίδιο, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης πρέπει να καταβάλλεται στο κράτος μέλος όπου τα προϊόντα αποκτώνται, και είναι ο σκοπός αυτός συμβατός με τη νομική βάση που επέλεξε το Συμβούλιο [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] για την οδηγία, ή είναι παράνομο το άρθρο 9, της [οδηγίας];

- 3) Αν η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι αρνητική, συνιστά η εκ μέρους ιδιώτη μεταφορά 3 000 l πετρελαίου θέρμανσης, με τη βοήθεια τριών δοχείων IBC, τα οποία καθ' εαυτά μπορούν να εγκριθούν για επαγγελματικές μεταφορές επικίνδυνων προϊόντων, μεταξύ άλλων υγρών, στον χώρο φορτώσεως κλειστού φορτηγού, μεταφορά πραγματοποιούμενη με ανορθόδοξο τρόπο κατά την έννοια του άρθρου 9, της [οδηγίας];

- 4) Είναι συμβατό προς το άρθρο 7, παράγραφος 4, της [οδηγίας] το να προβλέπει η νομοθεσία ενός κράτους μέλους την υποχρέωση ενός ιδιώτη, ο οποίος αυτοπροσώπως και για δική του χρήση απέκτησε πετρέλαιο θέρμανσης, σε άλλο κράτος μέλος από αυτό που είχε τεθεί σε κατανάλωση, και το μετέφερε μόνος του στο κράτος μέλος προορισμού με ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, να παρέχει

ασφάλεια για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης, καθώς και να φέρει μαζί του κατά τη μεταφορά απλοποιημένο συνοδευτικό έγγραφο και πιστοποιητικό περί της συστάσεως ασφαλείας για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

- 19 Με το πρώτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας επιτρέπει να επιβάλλεται, γενικώς, η καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης εντός του κράτους μέλους της κατανάλωσης για πετρέλαιο θέρμανσης που αποκτήθηκε εντός άλλου κράτους μέλους από ιδιώτη για δικές του ανάγκες και το οποίο μεταφέρθηκε από τον ίδιο προς το εν λόγω κράτος μέλος της κατανάλωσης, ανεξάρτητα από τον τρόπο κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκε η μεταφορά αυτή.

Παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο

- 20 Η Πολωνική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο και τη Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προτείνουν να δοθεί αρνητική απάντηση στο ερώτημα αυτό.
- 21 Υποστηρίζουν ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 της οδηγίας το πετρέλαιο θέρμανσης που εισήγαγε στο έδαφός τους ένας ιδιώτης για δικές του ανάγκες μόνο υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω ιδιώτης χρησιμοποιεί προς τούτο έναν «ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς» κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 9, παράγραφος 3.

- 22 Κατά την Πολωνική Κυβέρνηση και το Συμβούλιο, η τελευταία αυτή διάταξη, δεδομένου ότι συνιστά παρέκκλιση από τον γενικό κανόνα του άρθρου 8 της οδηγίας, πρέπει να ερμηνεύεται στενά. Συναφώς, το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι, αν ο κοινοτικός νομοθέτης είχε θελήσει να επιτρέψει στα κράτη μέλη να αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω άρθρου 8 όλες τις μεταφορές του πετρελαίου θέρμανσης που πραγματοποιούνται από ιδιώτη, θα το είχε προβλέψει τούτο ρητώς.
- 23 Έχοντας αντίθετη γνώμη, η Σουηδική, η Ελληνική και η Ιταλική Κυβέρνηση φρονούν ότι τα κράτη μέλη μπορούν να αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 της οδηγίας τα καύσιμα που μεταφέρονται από ιδιώτες και, κατά συνέπεια, να καθιστούν τον ειδικό φόρο κατανάλωσης επί των προϊόντων αυτών απαιτητό εντός του κράτους μέλους κατανάλωσης, ανεξάρτητα από τον επιλεγέντα τρόπο μεταφοράς.
- 24 Η Σουηδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται κυρίως ότι από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας προκύπτει ότι, όσον αφορά το πετρέλαιο θέρμανσης, δεν υπάρχει καμία δυνατότητα για τους ιδιώτες να μεταφέρουν αυτό το είδος προϊόντος με «ορθόδοξο» τρόπο μεταφοράς και να απαλλάσσονται συνεπώς από την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης εντός του κράτους μέλους της κατανάλωσης. Συγκεκριμένα, σκοπός της διατάξεως αυτής είναι να παράσχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να εμποδίζουν γενικώς τη μεταφορά πετρελαίου θέρμανσης από ιδιώτες.
- 25 Η Ελληνική και η Ιταλική Κυβέρνηση παρατηρούν ότι, λόγω της ιδιαίτερης φύσης τους, ο κοινοτικός νομοθέτης απέκλεισε τα υγρά καύσιμα από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 της οδηγίας. Συγκεκριμένα, αντίθετα προς άλλα προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, όπως είναι τα προϊόντα καπνού και τα αλκοολούχα ποτά, τα υγρά καύσιμα δεν μεταφέρονται κανονικά από ιδιώτες για προσωπική τους χρήση. Μπορεί συνεπώς να τεκμαρθεί ότι το είδος αυτό του προϊόντος μεταφέρεται αποκλειστικά για εμπορικούς σκοπούς.

Απάντηση του Δικαστηρίου

- 26 Όπως έχει τονίσει το Δικαστήριο, σκοπός της οδηγίας είναι η θέσπιση ορισμένων κανόνων όσον αφορά την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης, τούτο δε ιδίως προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η επιβολή των ειδικών φόρων κατανάλωσης είναι ομοιόμορφη σε όλα τα κράτη μέλη (αποφάσεις της 2ας Απριλίου 1998, C-296/95, EMU Tabac κ.λπ., Συλλογή 1998, σ. I-1605, σκέψη 22· της 5ης Απριλίου 2001, C-325/99, van de Water, Συλλογή 2001, σ. I-2729, σκέψη 39· της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-395/00, Cipriani, Συλλογή 2002, σ. I-11877, σκέψη 41, και της 23ης Νοεμβρίου 2006, C-5/05, Joustra, Συλλογή 2006, σ. I-11075, σκέψη 27).
- 27 Συναφώς, το άρθρο 8 της οδηγίας εισάγει τη γενική αρχή ότι οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης επί των προϊόντων που αποκτώνται από τους ιδιώτες για δικές τους ανάγκες και μεταφέρονται από αυτούς οφείλονται εντός του κράτους μέλους στο οποίο αποκτήθηκαν (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσα απόφαση Joustra, σκέψεις 31 και 33).
- 28 Ωστόσο, όσον αφορά την κτήση ορυκτελαίων που έχουν ήδη τεθεί στην κατανάλωση εντός κράτους μέλους, το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας επιτρέπει να εισάγεται παρέκκλιση από τον εν λόγω κανόνα του άρθρου 8 της οδηγίας αυτής και συνεπώς να προβλέπεται ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης είναι επίσης απαιτητός εντός άλλου κράτους μέλους όπου τα ορυκτέλαια αυτά μεταφέρθηκαν για την κατανάλωσή τους.
- 29 Τα κράτη μέλη δεν μπορούν ωστόσο να κάνουν χρήση της ευχέρειας αυτής παρά μόνον αν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Έτσι, τα ορυκτέλαια στα οποία επιβάλλονται ειδικοί φόροι κατανάλωσης βάσει του εν λόγω άρθρου 9, παράγραφος 3, πρέπει να μεταφέρονται από ιδιώτες ή για λογαριασμό τους «με ανορθόδοξους τρόπους μεταφοράς», οι οποίοι ορίζονται από τη διάταξη αυτή ως «οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων όταν τα καύσιμα δεν μεταφέρονται στη δεξαμενή οχημάτων ή σε κατάλληλο εφεδρικό δοχείο καθώς και η μεταφορά υγρών καυσίμων θέρμανσης όταν δεν γίνεται με βυτιοφόρα επαγγελματιών».

- 30 Πρέπει επίσης να τονιστεί ότι, ως παρέκκλιση από γενικό κανόνα, η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται στενά (βλ., υπό την έννοια αυτή, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 18ης Ιανουαρίου 2001, C-83/99, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2001, σ. I-445, σκέψη 19· της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-5/01, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-11991, σκέψη 56 και της 26ης Μαΐου 2005, C 43/04, Stadt Sundern, Συλλογή 2005, σ. I 4491, σκέψη 27).
- 31 Επομένως, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Σουηδική Κυβέρνηση, το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας δεν μπορεί να ερμηνεύεται ως επιτρέπον την επιβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης και εντός του κράτους μέλους της κατανάλωσης επί κάθε εισαγωγής πετρελαίου θέρμανσης από ιδιώτη για προσωπικούς σκοπούς, ανεξάρτητα από τον χρησιμοποιηθέντα τρόπο μεταφοράς. Συγκεκριμένα, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να ασκήσει την ευχέρεια που προβλέπει η διάταξη αυτή όταν η μεταφορά του εμπορεύματος πραγματοποιήθηκε από τον ιδιώτη αυτό με τρόπο μεταφοράς που δεν εμπίπτει στην έννοια των «ανορθόδοξων τρόπων μεταφοράς», όπως ορίζεται στην εν λόγω διάταξη και του οποίου έγινε υπόμνηση στη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως.
- 32 Επομένως, στο πρώτο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας δεν επιτρέπει να υπόκειται γενικώς στην καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης εντός του κράτους μέλους της κατανάλωσης το πετρέλαιο θέρμανσης που έχει αποκτηθεί εντός άλλου κράτους μέλους από ιδιώτη για δικές του ανάγκες και έχει μεταφερθεί από τον ιδιώτη αυτό προς το εν λόγω κράτος μέλος της κατανάλωσης, ανεξάρτητα από τον τρόπο κατά τον οποίο ο ιδιώτης αυτός πραγματοποιεί την εν λόγω μεταφορά.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 33 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο δεύτερο υποβληθέν ερώτημα.

Επί του τρίτου ερωτήματος

- 34 Με το τρίτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν η εκ μέρους ιδιώτη μεταφορά 3 000 l πετρελαίου θέρμανσης μέσα σε τρία δοχεία IBC φορτωμένα σε ένα μικρό φορτηγό συνιστά «ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας.

Παρατηρήσεις που κατατέθηκαν στο Δικαστήριο

- 35 Η Επιτροπή τονίζει ότι οι διάφορες γλωσσικές αποδόσεις του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας δεν συμπίπτουν απολύτως επί του σημείου αυτού. Υποστηρίζει, συνεπώς, ότι η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό το φως του περιεχομένου της, του πλαισίου της θεσπίσεώς της και της αρχής της αυστηρής ερμηνείας των εξαιρέσεων. Κατά συνέπεια, μόνο η μεταφορά πετρελαίου θέρμανσης που πραγματοποιείται από επαγγελματία μεταφορέα για λογαριασμό ιδιώτη και με βυτιοφόρο δεν εμπίπτει στην έννοια του ανορθόδοξου τρόπου μεταφοράς. Αντιθέτως, η μεταφορά ενός τέτοιου προϊόντος από ιδιώτη με δοχεία IBC εμπίπτει προδήλως στην έννοια αυτή.
- 36 Η Ιταλική και η Πολωνική Κυβέρνηση, ναι μεν καταλήγουν στο ίδιο συμπέρασμα όπως και η Επιτροπή, πλην όμως τονίζουν τη σαφήνεια και την ακρίβεια του εν λόγω άρθρου 9, παράγραφος 3, για την ερμηνεία του οποίου δεν χωρεί καμία αμφιβολία.

Απάντηση του Δικαστηρίου

- 37 Όπως υπενθυμίστηκε στη σκέψη 29 της παρούσας αποφάσεως, σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, ως ανορθόδοξος τρόπος μεταφοράς πρέπει να νοούνται «οι μεταφορές καυσίμων κινητήρων όταν τα

καύσιμα δεν μεταφέρονται στη δεξαμενή οχημάτων ή σε κατάλληλο εφεδρικό δοχείο καθώς και η μεταφορά υγρών καυσίμων θέρμανσης όταν δεν γίνεται με βυτιοφόρα επαγγελματιών».

- 38 Από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι κάθε μεταφορά υγρών καυσίμων που δεν πραγματοποιείται με βυτιοφόρα πρέπει να θεωρείται ανορθόδοξος τρόπος μεταφοράς.
- 39 Η ερμηνεία αυτή στηρίζεται εξάλλου στις διάφορες γλωσσικές αποδόσεις της εν λόγω διατάξεως. Τούτο ισχύει, μεταξύ άλλων, για τις λέξεις «tankers» στα αγγλικά, «autocisterne» στα ιταλικά και «cystern» στα πολωνικά.
- 40 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η μεταφορά πετρελαίου θέρμανσης που πραγματοποιείται από ιδιώτη όχι με βυτιοφόρο, αλλά με απλό μικρό φορτηγό, όπως στη υπόθεση της κύριας δίκης, συνιστά «ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας. Το γεγονός ότι, στην υπόθεση αυτή, το εν λόγω πετρέλαιο περιεχόταν σε τρία δοχεία IBC δεν μπορεί να θέσει εν αμφιβολώ το συμπέρασμα αυτό.
- 41 Κατά συνέπεια, στο τρίτο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η εκ μέρους ιδιώτη μεταφορά 3000 l πετρελαίου θέρμανσης με τρία δοχεία IBC φορτωμένα σε μικρό φορτηγό συνιστά «ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

- 42 Με το τέταρτο ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος να απαιτεί από έναν ιδιώτη που μεταφέρει για δικές του ανάγκες πετρέλαιο θέρμανσης με ανορθόδοξο τρόπο να προβαίνει σε σύσταση ασφαλείας για την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης και να είναι εφοδιασμένος, κατά τη μεταφορά, με αποδεικτικό της συστάσεως μιας τέτοιας ασφαλείας και με συνοδευτικό έγγραφο.

Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο

- 43 Η Επιτροπή τονίζει ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, που περιγράφει τα προϊόντα τα οποία αφορά η παράγραφος 4 του ιδίου άρθρου, καλύπτει αποκλειστικά τα προϊόντα που «βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς». Φρονεί, κατά συνέπεια, ότι η τελευταία αυτή διάταξη δεν αφορά τα προϊόντα που αποκτώνται από ιδιώτες για δικές τους ανάγκες και, κατά συνέπεια, δεν έχει εφαρμογή στην υπόθεση της κύριας δίκης. Συναφώς, τονίζει ότι από την τρίτη, πέμπτη, έκτη και ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας προκύπτει ότι η οδηγία αυτή κάνει σαφή διάκριση μεταξύ, αφενός, των εμπορευμάτων τα οποία κατέχονται για εμπορικούς σκοπούς και των οποίων η μεταφορά πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφο και, αφετέρου, των εμπορευμάτων που κατέχονται για προσωπικούς σκοπούς, για τα οποία δεν απαιτείται κανένα έγγραφο για τη μεταφορά τους προς άλλο κράτος μέλος.
- 44 Η Επιτροπή προσθέτει ότι καμία διάταξη της οδηγίας δεν προβλέπει ότι τα προϊόντα τα οποία αφορά το άρθρο 9, παράγραφος 3, αυτής πρέπει να κυκλοφορούν υπό την κάλυψη οποιουδήποτε εγγράφου ή ότι για τα προϊόντα αυτά πρέπει να υπάρχει σύσταση ασφαλείας.

- 45 Η Σουηδική και η Πολωνική Κυβέρνηση υποστηρίζουν, αντιθέτως, ότι από το άρθρο 9 της οδηγίας προκύπτει ότι κάθε μεταφορά πραγματοποιούμενη κατ' ανορθόδοξο τρόπο πραγματοποιείται για εμπορικούς σκοπούς. Η πρώτη από τις κυβερνήσεις αυτές προσθέτει ότι η εν λόγω διάταξη στηρίζεται στην αρχή ότι οι ιδιώτες δεν πρέπει να είναι σε θέση να μεταφέρουν ορυκτέλαια. Επομένως, κάθε μεταφορά των προϊόντων αυτών, έστω και αν πραγματοποιείται από ιδιώτη για δικές του ανάγκες, πρέπει να θεωρείται εμπορικής φύσεως και να υπόκειται συνεπώς στις υποχρεώσεις του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας.

Απάντηση του Δικαστηρίου

- 46 Πρέπει εκ προοιμίου να τονιστεί ότι το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας, που αφορά την κυκλοφορία των υποκειμένων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων υπό την κάλυψη συνοδευτικού εγγράφου, παραπέμπει στο άρθρο 18, παράγραφος 1, της ίδιας οδηγίας, το οποίο προβλέπει ότι κάθε προϊόν που υπόκειται σε ειδικό φόρο κατανάλωσης και κυκλοφορεί υπό καθεστώς αναστολής μεταξύ των κρατών μελών πρέπει να συνοδεύεται από διοικητικό ή εμπορικό έγγραφο που συντάσσει ο αποστολέας.
- 47 Το άρθρο 18, παράγραφος 3, της οδηγίας προβλέπει τη δυνατότητα να συνοδεύεται το εν λόγω έγγραφο από άλλο έγγραφο που να βεβαιώνει την πληρωμή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο κράτος μέλος προορισμού ή την τήρηση όλων των διατυπώσεων που εξασφαλίζουν την είσπραξη του φόρου αυτού σύμφωνα με τους όρους που καθορίζουν οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους. Σύμφωνα με την ίδια διάταξη, το τελευταίο αυτό έγγραφο πρέπει, μεταξύ άλλων, να αναφέρει την ημερομηνία και τον αριθμό του διπλοτύπου της πληρωμής ή της αποδοχής της εγγύησης πληρωμής από τις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους προορισμού.
- 48 Με δεδομένη τη διευκρίνιση αυτή, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας, που αναφέρει τα προϊόντα τα οποία πρέπει να κυκλοφορούν υπό την κάλυψη συνοδευτικού εγγράφου όπως ορίζει η παράγραφος 4 του ίδιου άρθρου, αφορά αποκλειστικά τα προϊόντα που «βρίσκονται στην κατοχή προσώπου για εμπορικούς σκοπούς».

- 49 Όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, η οδηγία διακρίνει μεταξύ, αφενός, των προϊόντων αυτών και, αφετέρου, των προϊόντων που κατέχονται για προσωπικούς σκοπούς, για τη μεταφορά των οποίων δεν απαιτείται κανένα έγγραφο (βλ., υπό την έννοια αυτή, προπαρατεθείσες αποφάσεις EMU Tabac κ.λπ., σκέψη 23 και Joustra, σκέψη 28).
- 50 Συγκεκριμένα, στον βαθμό που το άρθρο 8 της οδηγίας προβλέπει ότι, για τα προϊόντα που κατέχονται για προσωπικούς σκοπούς, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης οφείλεται εντός του κράτους μέλους στο οποίο αυτά αποκτήθηκαν, η διάταξη αυτή δεν απαιτεί κανένα έγγραφο για τη μεταφορά τους προς άλλο κράτος μέλος (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση EMU Tabac κ.λπ., σκέψη 24).
- 51 Πρέπει όμως να τονισθεί ότι το πετρέλαιο θέρμανσης που αποκτήθηκε από ιδιώτη για δικές του ανάγκες και μεταφέρθηκε από τον ιδιώτη αυτό με ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς αποτελεί προϊόν κατεχόμενο για προσωπικούς σκοπούς. Επομένως, με βάση τα προεκτεθέντα, το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας δεν απαιτεί, υπό τις περιστάσεις αυτές, να κυκλοφορεί το προϊόν υπό την κάλυψη συνοδευτικού εγγράφου.
- 52 Δεν μπορεί ωστόσο να συναχθεί από το συμπέρασμα αυτό ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επιβάλει ότι η κυκλοφορία του πετρελαίου θέρμανσης που κατέχεται για προσωπικούς λόγους πρέπει να πραγματοποιείται υπό την κάλυψη εγγράφου του είδους αυτού.
- 53 Η υποχρέωση αυτή θα μπορούσε να είναι αναγκαία σε περίπτωση μεταφοράς ορυκτελαίων κατ' ανορθόδοξο τρόπο, όταν το κράτος μέλος της κατανάλωσης, κατά την άσκηση της ευχέρειας που προβλέπει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας, απαιτεί την καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης, οπότε πρέπει να είναι σε θέση να ελέγχει την φορολογική κατάσταση των προϊόντων αυτών.

- 54 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη δέκατη τρίτη αιτιολογική σκέψη και από το άρθρο 18 της οδηγίας, ο σκοπός του συνοδευτικού εγγράφου συνίσταται, μεταξύ άλλων, στο να προσδιορίζει την ταυτότητα των μεταφερομένων εμπορευμάτων, καθώς και να καθιστά γνωστή την κατάσταση τους από την άποψη των οφειλομένων επ' αυτών φόρων.
- 55 Προς τούτο, δεν μπορεί συνεπώς να αποκλείεται ότι ένα κράτος μέλος προορισμού μπορεί να επιβάλλει, σε περίπτωση μεταφοράς πετρελαίου θέρμανσης κατ' ανορθόδοξο τρόπο από ιδιώτη, ότι ο ιδιώτης αυτός πρέπει να είναι εφοδιασμένος με συνοδευτικό έγγραφο, καθώς και με έγγραφο που να βεβαιώνει τη σύσταση ασφαλείας για την εξασφάλιση της πληρωμής του ειδικού φόρου κατανάλωσης.
- 56 Κατόπιν των προεκτεθέντων, στο τέταρτο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας δεν απαγορεύει το να επιβάλλει η νομοθεσία κράτους μέλους προορισμού εντός του οποίου είναι απαιτητός ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, όπως επιτρέπει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, σε κάθε ιδιώτη που έχει αποκτήσει προσωπικώς και για δικές του ανάγκες πετρέλαιο θέρμανσης εντός άλλου κράτους μέλους όπου το εμπόρευμα αυτό τέθηκε στην κατανάλωση και ο οποίος μεταφέρει αυτοπροσώπως το εν λόγω εμπόρευμα προς το εν λόγω κράτος μέλος προορισμού με «ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς», κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 9, παράγραφος 3, να έχει συστήσει ασφάλεια για να εγγυηθεί την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης και να είναι εφοδιασμένος με συνοδευτικό έγγραφο, καθώς και με έγγραφο που να βεβαιώνει τη σύσταση της ασφαλείας αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 57 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/108/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, δεν επιτρέπει να υπόκειται γενικώς στην καταβολή ειδικού φόρου κατανάλωσης εντός του κράτους μέλους της κατανάλωσης το πετρέλαιο θέρμανσης που έχει αποκτηθεί εντός άλλου κράτους μέλους από ιδιώτη για δικές του ανάγκες και έχει μεταφερθεί από τον ιδιώτη αυτό προς το εν λόγω κράτος μέλος της κατανάλωσης, ανεξάρτητα από τον τρόπο κατά τον οποίο ο ιδιώτης αυτός πραγματοποιεί την εν λόγω μεταφορά.
- 2) Η εκ μέρους ιδιώτη μεταφορά 3 000 l πετρελαίου θέρμανσης μέσα σε τρία δοχεία κοινώς αποκαλούμενα «ενδιάμεσα εμπορευματοκιβώτια για χύμα μεταφορά» φορτωμένα σε ένα μικρό φορτηγό συνιστά «ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/108.
- 3) Το άρθρο 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 92/12, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/108, δεν απαγορεύει το να επιβάλλει η νομοθεσία κράτους μέλους προορισμού εντός του οποίου είναι απαιτητός ο ειδικός φόρος κατανάλωσης, όπως επιτρέπει το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής, σε κάθε ιδιώτη που έχει αποκτήσει προσωπικώς και για δικές του ανάγκες πετρέλαιο θέρμανσης εντός άλλου κράτους μέλους όπου το εμπόρευμα αυτό τέθηκε στην κατανάλωση και ο οποίος μεταφέρει αυτοπροσώπως το εν λόγω εμπόρευμα προς το εν λόγω κράτος μέλος προορισμού με «ανορθόδοξο τρόπο μεταφοράς», κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 9, παράγραφος 3, να έχει συστήσει ασφάλεια για να εγγυηθεί την καταβολή του ειδικού φόρου κατανάλωσης και να είναι εφοδιασμένος με συνοδευτικό έγγραφο, καθώς και με έγγραφο που να βεβαιώνει τη σύσταση της ασφαλείας αυτής.

(υπογραφές)